

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121206059
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121206059.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Gabriela Brišková a Mgr. Matúš Staríček, v právnej veci žalobkyne: R. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. H. XXXX/XXE, T., zastúpená splnomocnenkyňou: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária s.r.o., IČO: 36 865 281, so sídlom Hlavná 31, Trnava, proti žalovanému: A. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. H. XXXX/XXE, T., t. č. M. Š. T. XX, P., zastúpený advokátkou: JUDr. Barbora Petrovič, so sídlom Hlavná 44, Trnava, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 30C/25/2021-17 zo dňa 15. októbra 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. o uloženej povinnosti dočasne nevstupovať do bytu sa o d m i e t a .

II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach výroku I. o uloženej povinnosti dočasne sa nepribližovať k žalobkyni a výroku II. o dobe trvania neodkladného opatrenia m e n í tak, že :

Nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému u k l a d á povinnosť dočasne sa nepribližovať k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v súdnom konaní, trestnom a správnom konaní a s výnimkou priblíženia sa nevyhnutného za účelom realizácie súdom upraveného styku s maloletými deťmi: K. K., nar. XX.XX.XXXX a C. K., nar. XX.XX.XXXX, s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej o žalobe žalobkyne proti žalovanému o ochranu osobnosti.

Žalobkyni sa u k l a d á povinnosť podať v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia odvolacieho súdu na súd prvej inštancie proti žalovanému žalobu o ochranu osobnosti.

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť nevstupovať do bytu č. X na X. p. bytového domu súp. č. XXXX, vchod: R. H.. XX, v katastrálnom území T., okres Trnava, ako aj do spoločných priestorov bytového domu a na vonkajšie priestranstvo (pred) bytovým domom do vzdialenosti 10 m od vstupných dverí na prízemí bytového domu, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie T.; a povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou konania pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a správnych orgánmi a rozsahu nevyhnutného na zabezpečenie súdom určeného styku s maloletými deťmi: K. K., nar. XX.XX.XXXX a C. K., nar. XX.XX.XXXX; výrokom II. obmedzil účinky nariadeného neodkladného opatrenia po dobu 9 mesiacov odo dňa jeho vydania, najneskôr však do právoplatného skončenia trestného konania vedeného OR PZ, odbor kriminálna polícia pod ČVS: ORP-1649/1-VYS-TT-20, výrokom III. návrh vo zvyšnej časti zamietol a výrokom IV. rozhodol, že žalobkyňa má voči

žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. e/ a h/, § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, § 332 ods. 2, § 336 ods. 1 a § 337 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 11 Občianskeho zákonníka.

2. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle ustanovení § 325 ods. 2 písm. e/ a h/, ktorým by súd uložil žalovanému, aby nevstupoval do nehnuteľností špecifikovaných v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a aby sa nepribližoval k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 m. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s listinnými dôkazmi predloženými, resp. označenými žalobkyňou mal za to, že sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. Súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj názorom o osvedčení práva majúceho sa chrániť za pomoci neodkladného opatrenia, keďže žalovaný je voči žalobkyni dôvodne podozrivý z násilia, keď tento bol vykázaný z obydliá z dôvodu násilia voči žalobkyni. Pri existencii dôvodného podozrenia z násilia má tiež súd za automaticky dané aktuálne ohrozenie integrity dotknutej osoby, keď predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ - dôvodné podozrenie z násilia, a podľa písm. h/ - ohrozenie resp. zásah do telesnej alebo duševnej integrity, sa do značnej miery prelínajú. O uvedenom boli súdu predložené dostatočné dôkazy, a to potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydliá, lekárska správa. K násilnému správaniu a vykázaniu žalovaného zo spoločného obydliá nedošlo po prvýkrát, keď súd mal preukázané, že žalobkyňa podala na žalovaného pre násilné správanie oznámenie policajnému zboru už v decembri 2020, keď vyšetrovateľ PZ požiadal OO PZ o vykázanie žalovaného zo spoločného obydliá ihneď po tom, ako bude prepustený zo zadržania. Po vykázaní zo spoločného obydliá dňa 06.10.2021 je žalobkyňa chránená vo vzťahu k žalovanému po dobu 10 dní od vykázania, následne jej ochrana v tomto zmysle zanikne. Žalovaný je v katastri nehnuteľností zapísaný ako výlučný vlastník dotknutých nehnuteľností, užívacie právo žalobkyne k predmetnému bytu je počas trvania manželstva so žalovaným odvodené od jeho vlastníckeho práva. Súd zdôraznil že pre nariadenie uvedeného neodkladného opatrenia je irelevantné, či v prospech povinnej osoby svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutému domu alebo bytu. Prípadná existencia takého práva má význam len z hľadiska posudzovania prípadnej neproporcionality nariadenia neodkladného opatrenia, ktorá však podľa názoru súdu zásadne nemôže byť daná pri osvedčení dôvodného podozrenia z násilia.

4. V časti o uloženie povinnosti nepribližovať sa k žalobkyni, súd prvej inštancie vychádzal z § 11 Občianskeho zákonníka, pričom dospel k záveru, že navrhovateľka má právo na ochranu svojej osoby, a to tak života, zdravia ako aj súkromia, a v prípade, ak považuje vzhľadom na existujúce (osvedčené) skutočnosti priblíženie manžela za zásah do svojej vlastnej integrity, ktorý ju ohrozuje a neželá si ho v obave o svoje zdravie z dôvodu, že vzájomný kontakt je pre ňu násilného charakteru, je uvedené dostačujúce na to, aby súd vydal zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Súd prihliadal pri určovaní rozsahu, v ktorom zakáže žalovanému približovať sa k žalobkyni na to, aby zásah do práv žalovaného, tohto obmedzoval v čo najmenšej možnej miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu zamýšľaného žalobkyňou (proporcionality nariadeného neodkladného opatrenia), prihliadajúc na prirodzene existujúci záujem žalovaného na prípadnom styku s maloletými deťmi strán, ako aj na prebiehajúce alebo potenciálne budúce civilné a trestné konania, v súlade s čím vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia a kontaktovania nebude vzťahovať, umožňujúc stretávanie v konaní pred súdom, prípadne orgánmi činnými v trestnom konaní, kde je bezpečnosť žalobkyne zabezpečená prítomnosťou úradných osôb a Justičnej stráže, resp. príslušníkov Policajného zboru, ako aj kontaktovanie nevyhnutné na realizáciu prípadného súdom upraveného styku s maloletými deťmi, ktoré kontaktovanie umožnené žalovanému výlučne na účely realizácie súdom prípadne v budúcnosti upraveného styku s maloletými nezasiahne do práv žalobkyne tak, ako by absolútny zákaz kontaktovania zmaril, resp. sťažil praktickú realizáciu styku žalovaného s maloletými deťmi, čo by nebolo ani v záujme samotných maloletých detí.

5. Súd sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie až do skončenia trestného konania, nakoľko toto by taktiež nepovažoval za proporcionálne, keď trestné konanie môže trvať dlhší čas, ktorý súd v danom štádiu trestného konania nevie odhadnúť, a žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, takto formulované neodkladné opatrenie by nezabezpečilo ochranu práv a oprávnených záujmov oboch sporových strán, ale neúmerne situácii zaťažilo žalovaného, ktorý

je stále osobou, na ktorú sa vzťahuje prezumpcia nevinny. V súčasnosti prebieha trestné stíhanie žalovaného, pričom súd má za to, že lehota 9 mesiacov, na ktorú trvanie neodkladného opatrenia obmedzil, je dobou dostatočne dlhou na zabezpečenie žalobkyňou žiadaného pocitu bezpečia, pričom má za to, že počas nasledujúcich deviatich mesiacov príde k vyriešeniu vzájomných rozporov, stabilizácii situácie a rodinných pomerov. V prípade, ak by ohrozenie žalobkyne aj po tejto dobe naďalej pretrvávalo, má možnosť podať kedykoľvek ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd zároveň obmedzil trvanie aj právoplatným skončením trestného konania označeného žalobkyňou, a to pre prípad, ak by toto trestné konanie skončilo skôr.

6. Súd žalobkyňi neuložil povinnosť podať v určitej lehote po nariadení neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej, ani v zmysle § 337 ods. 1 a 2 CSP nepoučil žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej, nakoľko situáciu medzi stranami nie je možné vyriešiť žiadnou žalobou vo veci samej, ale iba úpravou rodinných a osobných pomerov.

7. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil právne § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 CSP a vecne tým, že žalobkyňa bola v konaní úspešná vo vzťahu k obom žalovanému uloženým povinnostiam, pričom neúspech žalobkyne spočíval výlučne v inom obmedzení trvania neodkladného opatrenia, čo súd posúdil ako neúspech v nepatrnom rozsahu.

8. Proti tomuto uzneseniu voči výrokom I., II. a IV. podal odvolanie žalobca s návrhom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil, konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastavil a zároveň priznal žalovanému náhradu trov konania. Žalovaný mal za to, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nebol ani v nevyhnutnej miere náležite zistený skutkový stav a napokon súd nesprávne vec právne posúdil. Žalovaný uviedol, že mu nebolo vznesené obvinenie, vo veci bolo „iba“ začaté trestné stíhanie a prebieha dokazovanie. Súd nemal snahu zistiť objektívny stav vyšetrovania a ani postoj žalovaného, resp. obsah výpovedí svedkov a pod.. Trestné oznámenie bolo podané oznamovateľkou dňa 04.12.2020, t.j. viac ako pred 10 mesiacmi. Obvinenie vznesené nebolo a preto nemá žalovaný procesnú možnosť prístupu k dokumentom z vyšetrovacieho spisu a nie je schopný tieto predložiť. Tu však mohol a súčasne mal súd náležite objasniť si skutkový stav trestného konania, keďže dopyt na vyšetrovateľku PZ, ako orgán činný v trestnom konaní, zrealizoval. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že ďalších viac ako 10 mesiacov žili po podaní oznámenia žalobkyňou v decembri 2020 spolu v jednej domácnosti, t.j. je otázne, aké príkorie mala žalobkyňa prežívať v danom období, keď dobrovoľne žila so žalovaným v jednej domácnosti a tiež je otázne, čím mala byť v danom momente - po podaní návrhu, osvedčená potreba okamžitého zásahu súdu do práv žalovaného. Súd fakticky zasiahol do vlastníckeho práva žalovaného na základe oznámenia podaného pred 10 mesiacmi bez toho, že by bol žalovaný obvinený z trestnej činnosti. Súd vychádzal ďalej z lekárskej správy, ktorá potvrdzuje modrinu na ľavom stehne žalobkyne bez toho, že by bolo relevantne preukázané, ako malo dôjsť k vzniku modriny a prevzal jednostranné tvrdenie žalobkyne, že mala byť napadnutá žalovaným. Poukázal na časový nesúlad medzi lekárskeým ošetrením dňa 08.10.2021, pričom k napadnutiu malo dôjsť 4 dni skôr, t.j. je minimálne sporné, kedy a ako modrina vznikla, či táto skutočne bola spôsobená žalovaným a či sa tak stalo pri vykázaní žalovaného dňa 06.10.2021. Z návrhu žalobkyne vyplýva, že žalovaný mal žalobkyňu zbiť dňa 06.10.2021, ale lekárovi na ošetrení žalobkyňa uviedla, že k zraneniu prišlo dňa 04.10.2021. Samotné vyššie uvedené skutočnosti vzbudzujú pochybnosti o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia. Pred Okresným súdom Trnava je pod sp. zn. 12P/20/2021 vedené konanie o zverenie detí do náhradnej osobnej starostlivosti, a to na návrh procesného opatrovníka. Žalovaný má za to, že bolo pre rozhodnutie potrebné sa oboznámiť aj s obsahom tohto spisu. V predmetnom konaní boli do spisu predkladané viaceré listiny, ktoré majú relevanciu k osobe žalobkyne a jej vierohodnosti. Žalobkyňa opakovane podáva rôzne návrhy a tieto následne sťahuje, čo samo osebe vytvára obraz akejsi nestálosti a machinácie so súdnym konaním, resp. manipulácie dispozičnými úkonmi. So stranami ako rodinou pracoval tím CDR Trnava, ktorý priebežne podával správy o spolupráci s rodinou, z ktorej vyplynuli viaceré konštatácie o nepravdivosti tvrdení žalobkyne, o nestabilnom postoji žalobkyne, o tom, že žalobkyňa mení názory a prezentuje prežité rôzne. Žalovaný poukázal na to, že ako cudzinec na Slovensku bol zo strany žalobkyne zastrašovaný, manipulovaný a fakticky citovo vydieraný aj stratou maloletých detí. Žalovaný žalobkyňu úprimne ľúbil, mal stále snahu o zachovanie manželstva, nechcel o rodinu prísť, preto opakovane napriek krivým obvineniam, dokonca aj napadnutiu žalobkyňou, opakovaným klamstvám, odcudzením úspor a osobných vecí žalovaného, mal stále snahu vo vzťahu pokračovať. Po ostatných okolnostiach, po tom, ako krivo žalobkyňa podala predmetný návrh na súd a správaním sa žalobkyne, ktoré nasledovalo, žalovaný už nie je schopný žalobkyňi veriť a ani si

predstaviť, že by mohli ešte spolu žiť. Rodičia žalobkyne mali so žalobkyňou výchovné problémy a to fakticky asi od 14 rokov veku žalobkyne; žalobkyňa má vážne problémy s pravdovravnosťou, pretože svoje výpovede a návrhy mení podľa situácie a podľa toho, ako to žalobkyňi vyhovuje. Otec žalobkyne potvrdil písomným vyhlásením, že žalobkyňa aj z obyčajnej výmeny názorov vytvorí incident a volá políciu, sťažuje sa, že jej niekto ubližuje a pod. Vo svojich predchádzajúcich vzťahoch opakovane oznamovala všetkých partnerov, dokonca aj svojho otca už oznamovala pre fiktívny incident, za čo bola dokonca následne pokutovaná. Otec žalobkyne sa obáva, že žalobkyňa môže trpieť psychickou chorobou / poruchou. Liečbu dlhodobo žalobkyňa odmieta. Taktiež žalobkyňa opakovane nahlásila a nahlásuje polícii aj svoju matku. Žalovaný súdu predložil kópiu komunikácie medzi stranami a oznam zverejnený žalobkyňou na sociálnej sieti, kde vysvetľuje svoje pohnútky. Žalobkyňa verejne uvádza, že sa ospravedľuje za to, čo napísala na svojho manžela, že žalovaný ľúbi obe deti, že žalovaný nie je tyran, že nikoho nebije, sama na seba uvádza, že to nemá v hlave v poriadku, žiada o odpustenie, nazýva sa zlou, hnusnou manželkou, že bez žalovaného sa nevie ani nadýchnuť. Žalobkyňa nabáda žalovaného, a to aj napriek zákazu mu uloženému napadnutým neodkladným opatrením, aby prišiel do bytu. Žalobkyňa uvádza, že si modriny urobila sama, že ju nikdy žalovaný neudrel, že sa zmení, že povie, že klamala, že návrh stiahne, že nebude žiadne trestné stíhanie. Žalovaného nabáda k intímnejmu styku a iným sexuálnym praktikám, posielala žalovanému intímnu fotografiu. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný predložil tiež čestné vyhlásenie otca žalobkyne zo dňa 20.10.2021 a výpisy z účtov, pričom poprel tvrdenia žalobkyne z trestného oznámenia, že má žalobkyňu nútiť posielat' mu prostriedky na splátku hypotéky. Po nariadení neodkladného opatrenia žalobkyňa zvažila, že nie je schopná sa sama starať o dve maloleté dcéry a tieto odovzdala svojmu otcovi dňa 19.10.2021. Žalovaný aktuálne žije u otca žalobkyne a starajú sa spolu o obe maloleté deti. Žalovaný má záujem čo najskôr znovu byť oprávnený užívať svoju nehnuteľnosť, a to aj s mal. C. a K.. Nesprávnosť výroku o trovách konania žalovaný vzhliadol v samotnej nedôvodnosti návrhu žalobkyne.

9. Žalovaný v priebehu odvolacieho konania súdu predložil v prílohe podania zo dňa 22.11.2021 znalecký posudok č. 80/2021 vypracovaný znalkyňou PhDr. Zuzanou Bielikovou (odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých) vo veci vedenej OR PZ v Trnave pod sp. zn. ORP-1649/1-VYS-TT-2020 Dv vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Žalovaný poukázal na závery znaleckého posudku, kde je uvedené, že u žalobkyne syndróm týranej osoby zistený nebol, výpovede žalobkyne nie je možné akceptovať ako plne vierohodné, a bol u nej zistený disharmonický vývin v smere schizoidy (psychopatie). Žalobkyňa má tendenciu zneužívať neodkladné opatrenie v časti výroku o povinnosti nepribližovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov, a to napr. aj tým spôsobom, že síce deklaruje, že sa chce z bytu odsťahovať, doposiaľ tak nevykonala a žalovaného tým neprimerane obmedzuje, resp. má tendenciu vyvolávať kontakt, aby ho mohla následne oznámiť.

10. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného priamo nevyjadrila. Podaním zo dňa 28.10.2021 navrhla zrušenie neodkladného opatrenia v časti povinnosti nevstupovať do bytu. Zároveň, z dôvodu právnej istoty, žiadala súd ponechať povinnosť nepribližovať sa k žalobkyňi uloženú neodkladným opatrením zo dňa 15.10.2021.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že žalovaný použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie v časti týkajúcej sa výroku o nariadení neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ CSP je potrebné odmietnuť a odvolanie v časti týkajúcej sa výroku o nariadení neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP (t.j. v časti, ktorá ostala predmetom odvolacieho prieskumu) nie je dôvodné.

12. Žalobkyňa sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle ustanovení § 325 ods. 2 písm. e/ a h/, ktorým by súd uložil žalovanému, aby nevstupoval do nehnuteľnosti špecifikovanej v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a aby sa nepribližoval k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 m.

13. Žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorili manželstvo dňa 05.09.2020 a spoločne s dvoma maloletými dcérami K. K., nar. XX.XX.XXXX (dcéra žalobkyne osvojená žalovaným) a C. K., nar. XX.XX.XXXX (spoločná dcéra žalobkyne a žalovaného) žijú spoločne v byte, ktorý je vo vlastníctve žalovaného. Návrh odôvodnila agresívnym správaním sa žalovaného voči jej osobe i voči dcére K.. Žalobkyňa sa domáha ochrany seba a svojich detí cestou nariadenia neodkladného opatrenia do času skončenia trestného konania vedeného OR PZ Trnava, odborom kriminálnej polície pod ČVS: ORP-1649/1-VYS-TT-2020 v trestnej veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného konania.

14. Žalobkyňa podaním zo dňa 28.10.2021 navrhla zrušenie neodkladného opatrenia v časti povinnosti nevstupovať do bytu (ktorého sa výrok I. neodkladného opatrenia týka) s odôvodnením, že pominuli dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti. V návrhu uviedla, že medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k dohode a žiadala súd, aby neodkladné opatrenie v dotknutej časti zrušil, najmä kvôli maloletým deťom. Žalobkyňa uviedla, že spolu so žalobcom pracujú, aby mohli zabezpečiť všetky potreby maloletých detí. Vzhľadom na aktuálne pracovné podmienky ako aj podmienky v domácnosti prišlo dohodou medzi žalobkyňou a žalovaným k zmene pomerov a k upokojeniu konfliktnej situácie. Dohoda sa týka predovšetkým úpravy rodičovských práv a využívania bytu. Napriek tomu, že obidvaja pracujú, ich pracovný režim je odlišný. Nakoľko majú rozdielne pracovné časy, nebudú žalobkyňa a žalovaný prichádzať v domácnosti do vzájomného kontaktu. Kým bude v práci žalovaný, žalobkyňa bude preberať všetky rodičovské povinnosti a starostlivosť o domácnosť. V prípade ak by bol v domácnosti žalovaný, preberal by všetky rodičovské povinnosti a starostlivosť o domácnosť on. Maloleté deti k manželovi aktuálne prejavujú pozitívny vzťah a to isté platí aj opačne. Uviedla, že obaja z manželov (aktuálne oddelene) začínajú využívať aj odbornú pomoc a konzultácie pracovníkov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave. Žalovaná žiadala zrušiť neodkladné opatrenie v príslušnej časti najmä kvôli najlepšiemu záujmu maloletých detí a kvôli zlepšujúcej sa komunikácii medzi ňou a žalovaným. Zároveň, z dôvodu právnej istoty, žiadala súd ponechať povinnosť nepribližovať sa k žalobkyňi uloženú neodkladným opatrením zo dňa 15.10.2021.

15. Okresný súd Trnava uznesením č. k. 38C/76/2021-14 zo dňa 19.11.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.12.2021, uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 30C/25/2021-17 zo dňa 15.10.2021 vo výroku I. v časti povinnosti žalovaného nevstupovať do bytu č. X na 1.p. bytového domu súp. č. XXXX, vchod: R. H.. XX, v katastrálnom území T., okres Trnava, ako aj do spoločných priestorov bytového domu a na vonkajšie priestranstvo bytovým domom do vzdialenosti 10 m od vstupných dverí na prízemí bytového domu, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie T., zrušil.

16. V zmysle čl. 4. ods. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

17. V zmysle § 386 písm. c/ Civilného sporového poriadku odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

18. Civilný sporový poriadok výslovne neupravuje spôsob rozhodovania o odvolaní proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré bolo zrušené rozhodnutím podľa § 334 CSP. Aktuálna právna úprava neobsahuje úpravu identickú, či obdobnú s úpravou § 218 ods. 1 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorej bola dôvodom odmietnutia odvolania (aj) skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie zaniklo inak. Podaním odvolania sa však začalo odvolacie konanie, ktoré je nevyhnutné skončiť rozhodnutím odvolacieho súdu ako funkčne príslušného (§ 34 CSP). V civilnom sporovom konaní platí zásada, že ten, komu bola rozhodnutím spôsobená ujma, má právo na riadne opravné konanie, ktoré je iniciované podaním riadneho opravného prostriedku, ktorým je odvolanie. Toto právo však nie je bezvýnimčné, preto zákon podmieňuje vykonanie odvolacieho konania splnením procesných podmienok prípustnosti odvolania. Predtým, než pristúpi odvolací súd k posudzovaniu dôvodnosti podaného odvolania z jeho vecnej stránky, posúdi, či odvolateľ splnil všetky zákonom vyžadované podmienky. Následkom absencie niektorej z procesných podmienok prípustnosti odvolania je jeho odmietnutie. Odvolacie konanie predpokladá primárne existenciu rozhodnutia súdu, ktoré má byť preskúmané, bez takéhoto rozhodnutia nemá odvolací súd o čom konať.

19. Vzhľadom na to, že Okresný súd Trnava uznesením č. k. 38C/76/2021-14 zo dňa 19.11.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.12.2021, uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 30C/25/2021-17 zo dňa 15.10.2021 v časti týkajúcej sa výroku o nariadení neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ CSP zrušil, odpadla možnosť vecného preskúmania dôvodnosti odvolania v tejto časti. Z hľadiska právneho základu ide o naplnenie predpokladov definovaných v článku 3 ods. 1 základných princípov CMP, resp. v článku 4 ods. 1 Základných princípov CSP; t.j. o analogické použitie ustanovenia zákona (v tomto prípade § 386 CSP), ktoré upravuje vec čo do obsahu a účelu najbližšie posudzovanej právnej veci. V tejto súvislosti je zrejmé, že ak odvolaním napadnuté uznesenie v čase rozhodovania odvolacieho súdu zaniklo zákonným spôsobom, musel odvolací súd odvolanie žalovaného v časti týkajúcej sa výroku o nariadení neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ CSP s prihliadnutím na najbližšiu procesnú úpravu posudzovanej veci odmietnuť.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty žalovaného predostreté ním v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď nariadil neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP.

21. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

22. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

23. Podľa § 325 ods. 2 CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby
e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia,
h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

24. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

25. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

26. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

27. Podľa § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

28. Podľa § 336 ods. 2 CSP súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej.

29. Podľa § 336 ods. 3 CSP súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

30. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava z ohrozenia exekúcie, pričom tak môže učiniť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho

skončení. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlený zásah súdu, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršeniu postavenia oprávneného účastníka.

31. Vzhľadom na charakter neodkladných opatrení, pri ich nariadení nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť bezodkladná ochrana. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, ak sú tvrdenia, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť nároku aspoň osvedčené. Účelom neodkladného opatrenia je zvyčajne dočasne zabezpečiť ochranu porušených a ohrozených práv účastníkov a to do času definitívnej právnej ochrany. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia a povinnosť tvrdenia osvedčiť na jeho navrhovateľovi, ktorý musí ponúknuť súdu také dôkazy, ktoré opodstatňujú naliehavosť, primeranosť a nevyhnutnosť vydať neodkladné opatrenie. V prejednáwanej veci nie je sporné, že medzi účastníkmi konania dochádza ku konfliktom. Spornou je ale otázka zavinenia a intenzity nevhodného správania sa, ktorú vnímajú opačne.

32. Z výpisu z LV č. XXXX pre k. ú. T. vyplýva, že žalovaný je vlastníkom nehnuteľnosti - bytu č. X nachádzajúceho sa na X. p. bytového domu so súp. č. XXXX, vchod: R. H.. XX, postaveného na parcele registra „C“ č. 5311/35 (ďalej len „nehnutelnosť“). V byte pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bývali žalobkyňa a žalovaný spoločne s dvoma maloletými deťmi.

33. Z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydľia zo dňa 06.10.2021 vyplýva, že žalovaný bol dňa 06.10.2021 o 2:25 hod. vykázaný zo spoločného obydľia obývaného s ohrozenou osobou, ktorou je žalobkyňa, žalovanému bol zakázaný vstup do spoločného obydľia po dobu 10 dní od vykázania a tiež mu bolo zakázané približovať sa k ohrozenej osobe na vzdialenosť menšiu ako 10 m.

34. Z potvrdenia o oznámení z bližšie neurčeného dňa vyplýva, že žalobkyňa vykonala oznámenie na OO PZ v Trnave o tom, že žalovaný je na žalobkyňu a jej dcéru agresívny, bije ju, nadáva jej a má z neho strach.

35. Z lekárskej správy zo dňa 08.10.2021 vyhotovenej MUDr. K. K. vyplýva, že žalobkyňa bola dňa 08.10.2021 vyšetrená v jeho ambulancii, pričom mala byť 04.10.2021 napadnutá manželom, kopal ju do nôh, prítomná modrina na stehne vľavo, na laterálnej strane stehna, cca 10x4 cm, bez fluktuácie. Bola volaná aj polícia.

36. Na fotografii zo dňa 04.10.2021 sú zobrazené výrazné modriny na ľavej časti tela.

37. Z lekárskej správy zo dňa 04.12.2020 vyplýva, že žalobkyňa bola daného dňa vyšetrená na urgentnom príjme, pri vyšetrení boli zistené zranenia: pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti vpravo, pomliaždenie oboch ramien, pomliaždenie stehna vpravo. Podľa vyjadrení zranenej k zraneniam došlo tak, že bola napadnutá - údery, kopanie, facka s tým, že zranenia si vyžadovali jednorazové ošetrenie.

38. Zo žiadosti o vykázanie osoby zo spoločného obydľia zo dňa 06.12.2020 vyplýva, že vyšetrovateľ PZ požiadal OO PZ Trnava o vykázanie žalovaného zo spoločného obydľia na adrese R. H. XXE, T., kde má bývať so svojou manželkou a dvoma deťmi, a to ihneď po tom, ako bude prepustený zo zadržania, v čase spísania žiadosti bol umiestnený v CPZ OPZ OO KR PZ Trnava.

39. Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 04.12.2020 vyplýva, že žalobkyňa podala trestné oznámenie na žalovaného pre podozrenie zo spáchania trestného činu žalovaným, v ktorom podrobne popísala nátlakové a agresívne správanie sa žalobcu voči jej osobe, a to aj za prítomnosti maloletých detí.

40. Dňa 18.10.2021 bol súdu doručený úradný záznam - preverenie oznámenia zo dňa 16.10.2021, z ktorého vyplýva, že dňa 16.10.2021 žalobkyňa privolala policajnú hliadku do bytu, ktorý obýva, z dôvodu, že sa tam nachádzal jej manžel, napriek tomu, že má súdom určený zákaz vstupu a približovania. Žalovaný uviedol, že mu rozhodnutie súdu ešte nebolo doručené. Žalovaná uviedla, že sa bojí o svoje zdravie a život a nechce, aby sa jej manžel vrátil do bytu, nakoľko podala na manžela trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Žalovaný si byt skontroloval

a odišiel. Rozhodnutie súdu mu bolo doručené. Obe strany sa navzájom osočovali, boli poučené ako majú medzi sebou komunikovať.

41. Žalovaný v priebehu odvolacieho konania predložil znalecký posudok č. 80/2021 vypracovaný znalkyňou PhDr. Zuzanou Bielikovou (odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých) vo veci vedenej OR PZ v Trnave pod sp. zn. ORP-1649/1-VYS-TT-2020 Dv vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Znalecký posudok bol vypracovaný 29.09.2021, t. j. pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

42. Obsahom znaleckého posudku sú o. i. vyjadrenia svedkov, žalobkyne i žalovaného. I. N. K. (otec žalobkyne) uviedol, že žalobkyňa má problematické správanie a je konfliktnej povahy, pričom žalovaný ku nej nikdy nebol agresívny. Na druhej strane potvrdil, že žalovaný rozbil žalobkyňi 2-3 telefóny. Uviedol tiež, že v roku 2010 bol odsúdený za násilie na manželke a deťoch, vtedy ho udala žalobkyňa. Svedkyňa H. S. (suseda strán sporu) potvrdila, že medzi stranami sporu dochádza ku konfliktom a opakovane sú do ich domácnosti volaní policajti. Boli tam okrem iného aj kvôli tomu, že mali na seba navzájom vyťahovať nože. Svedkyňa vyslovila domnienku, že žalobkyňa jej manžel možno aj bije. Svedkyňa X. D. (suseda strán sporu) vo svojej výpovedi uviedla, že po svadbe sa vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným zhoršil, bolo počuť, že sa hádajú a tiež bolo počuť plač staršej dcéry. Žalobkyňa sa opakovane sťažovala na žalovaného, no svedkyňa nevedela uviesť čo z toho bola pravda, lebo ju niekoľkokrát oklamala. Žalovaný pred ňou vystupoval slušne. Potvrdila, že do ich domácnosti sú opakovane volaní policajti. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný sa voči nej nevhodným spôsobom správa už dlhšiu dobu, dochádza medzi nimi ku konfliktom a do ich domácnosti sú opakovane volaní policajti. Uviedla, že v decembri 2020 ju napadol a mala modriny po rukách a nohách. Napadol ju tiež v čase, keď bola tehotná. Vyhrážal sa jej tiež, že ju zabije. Dcéru K. raz chytil pod krk. Vyhadzoval ju z domu, dvakrát jej rozbil telefón, raz ju násilím donútil k pohlavnému styku. Uviedla tiež, že ona má s otcom zlý vzťah. Žalovaný má s jej rodičmi dobrý vzťah. Svedkyňa S. K. (matka žalobkyne) uviedla, že žalobkyňa koná veľmi afektívne a unáhlene. Žalovaný je výbušnej povahy, ale za jeho výbuchy môže čiastočne aj žalobkyňa, ktorá ho provokuje. V ich domácnosti dochádza k neustálym konfliktom. Vulgárne si navzájom nadávajú. Matka žalobkyne bola svedkom toho, ako dal žalovaný žalobkyňi facku v čase keď bola tehotná.

43. V závere znaleckého posudku je uvedené, že osobnosť žalobkyne je emočne aj sociálne nezrelá, s disharmonickým vývinom v smere schizoidity, s poruchami v oblasti sociálneho kontaktu v smere celkových interpersonálnych ťažkostí. Znalkyňa u žalobkyne psychopatológiu v zmysle duševného ochorenia v štruktúre osobnosti nezistila, no je neuroticko-depresívne dekompenzovaná s prejavmi v oblasti afektivity, sociability a somatiky. Nebola zistená patológia v oblasti vnímania ani zapamätávania. V jej myslení nie sú prítomné fabulácie, konfabulácie, ani iné patologické obsahy. Psychologickým vyšetrením žalobkyne neboli zistené žiadne vedomé motivačné činitele, ktoré by ju viedli k vypovedaniu nepravdy. Jej výpovede zo psychologického hľadiska možno považovať za len za čiastočne vierohodné. U žalobkyne neboli zistené známky syndrómu týranej osoby. Správanie sa žalovaného voči nej je najpravdepodobnejšie dôsledok prejavu jej extrémnych osobnostných vlastností.

44. Predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, jeho dôsledky a zánik je potrebné skúmať z hľadiska § 324 a nasledujúcich CSP. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia z dôvodu bezodkladnej úpravy pomerov okrem iného aj v zmysle citovaného § 325 ods. 2 písm. h/ CSP. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie v akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekáarskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou (jej prepisom napr.) a podobne. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia na určitú vzdialenosť ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinnej osoby sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená.

45. Podľa názoru odvolacieho súdu Civilný sporový poriadok nekvantifikuje násillie (jeho intenzitu alebo frekvenciu), ktoré sa vyžaduje pre vydanie neodkladného opatrenia, t.j. nemožno vylúčiť, že by bol súd

oprávnený vyhovieť návrhu na neodkladné opatrenie aj keď by išlo o jediný preukázaný (osvedčený) fyzický útok s použitím násillia. Na jednej strane je potrebné zohľadniť fakt, že pri útokoch v domácnosti medzi partnermi zvyčajne nebývajú svedkovia a je ich ťažké preukazovať, ale na druhej strane je potrebné zachovať istú dávku opatrnosti pri rozhodovaní, pretože môže ísť o vykonštruované obvinenia smerujúcim k istému cieľu (napr. obmedzeniu rodičovských práv).

46. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zisťuje súd relevantné skutočnosti zjednodušeným procesným postupom. Vychádza pritom z návrhu, zohľadňujúc obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín (§ 326 ods. 2 CSP). V prípade násillia, ako bolo vyššie konštatované, je v súlade so zásadou efektivity súdneho konania zasiahnuť do vzájomných vzťahov účastníkov konania čo najskôr, preto súd v civilnom konaní nemôže čakať na právoplatnosť rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní a zvyčajne postačuje na osvedčenie nároku na zákaz priblíženia sa podanie trestného oznámenia, lekárska správa a pod.. Osvedčenie ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity dotknutej osoby pritom nemožno stotožňovať s intenzitou ohrozenia, ktorá by bola dôsledkom spáchania trestného činu.

47. V prejednávanej veci bolo pritom aj aktivitou žalovaného, ktorý súdu predložil znalecký posudok vypracovaný na osobu žalobkyne pre potreby trestného konania, osvedčené, že medzi žalovaným a žalobkyňou dochádza už dlhodobo ku konfliktným situáciám, ktoré si opakovane vyžadovali privolanie polície. Ku konfliktom dochádza aj za prítomnosti maloletých detí, čoho dôkazom je aj konanie vo veci návrhu na zverenie detí do náhradnej osobnej starostlivosti, na ktoré poukazuje žalovaný vo svojom odvolaní. V záveroch znaleckého posudku je uvedené, že u žalobkyne neboli zistené známky syndrómu týranej osoby a že správanie sa žalovaného voči nej je najpravdepodobnejšie dôsledkom prejavu jej extrémnych osobnostných vlastností. Nestálosť osoby žalobkyne, ktorá vyplýva zo znaleckého posudku i komunikácie predloženej žalovaným, bola síce preukázaná (z toho dôvodu nebolo nutné sa oboznámiť s obsahom spisu vedeného na Okresnom súde Trnava pod s. zn. 12P/20/2021), no na druhej strane je nutné prihliadať na to, že nestálosť v správaní a komunikácii poškodenej osoby sa často vyskytuje práve u osôb, ktoré sú vystavované rôznym formám domáceho násillia. Provokatívne správanie sa poškodenej osoby pritom nemôže vyvinieť inú osobu z nevhodného správania rôznej intenzity. Výpovede žalobkyne zo psychologického hľadiska možno považovať za len za čiastočne vierohodné, no zároveň psychologickým vyšetrením žalobkyne neboli zistené žiadne vedomé motivačné činitele, ktoré by ju viedli k vypovedaniu nepravdy. Z výpovedí, ktoré boli podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku, možno považovať za osvedčené, že žalovaný žalobkyňu napadol v čase, keď bola tehotná a minimálne dvakrát jej rozbil telefón.

48. Keďže zmyslom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP je nepochybne zabrániť stupňovaniu sa násillia, ktoré by mohlo mať fatálne následky, bol nevyhnutný okamžitý zásah súdu vydaním neodkladného opatrenia. V súlade s právnou teóriou žalobkyňa osvedčila trestným oznámením, lekáorskými správami z októbra 2021 a decembra 2020, fotografiou modrín a v neposlednom rade vykázaním žalovaného políciou zo spoločného bydliska v októbri 2021 i decembri 2020 potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným. Stanovisko žalobkyne k jej vnímaniu správania sa žalovaného voči jej osobe možno vyvodíť i z toho, že v podaní zo dňa 28.10.2021 z dôvodu právnej istoty žiadala súd ponechať povinnosť nepribližovať sa k žalobkyňi uloženú neodkladným opatrením zo dňa 15.10.2021. Je v záujme oboch účastníkov konania, ktorých vzájomné vzťahy sú zjavne narušené, aby sa eliminoval osobný kontakt, ktorý by mohol viesť k násilným prejavom. Takýto stav vzťahov je tiež v súlade s dohodou strán sporu ohľadom starostlivosti o maloleté deti, ktorú prezentovala žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 28.10.2021.

49. V časti o uloženie povinnosti nepribližovať sa k žalobkyňi súd vychádzal z § 11 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.“. Súd mal za to, že žalobkyňa má právo na ochranu svojej osoby, a to tak života, zdravia ako aj súkromia, a v prípade, ak považuje vzhľadom na existujúce (osvedčené) skutočnosti agresívneho správania zo strany manžela, jeho priblíženie za zásah do svojej vlastnej integrity, ktorý ju ohrozuje a neželá si ho v obave o svoje zdravie z dôvodu, že vzájomný kontakt je pre ňu násilného charakteru, je uvedené dostačujúce na to, aby súd vydal zákaz priblíženia. Ustanovenie § 325 ods. 2 písm. h/ CSP vyžaduje na nariadenie tohto neodkladného opatrenia totiž iba „možnosť ohrozenia integrity“, zväzraňujúc subjektivitu vnímania chránenej osoby, na rozdiel od objektivity dôvodného podozrenia z násillia. Odvolací súd sa

stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov dostatočne zaručí ochranu integrity žalobkyne. Súd prihliadal pri určovaní rozsahu, v ktorom zakáže protistrane približovať sa k žalobkyni na to, aby zásah do práv protistrany, tohto obmedzoval v čo najmenšej možnej miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu zamýšľaného žalobkyňou (proporcionálna nariadeného neodkladného opatrenia). Súd pritom prihliadal na prirodzene existujúci záujem protistrany na prípadnom styku s maloletými deťmi, ako aj na prípadné súdne, trestné a správne konania, v súlade s čím súd prvej inštancie správne vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať. Z vyjadrení žalobkyne (v podaní zo dňa 28.10.2021) i žalovaného (v odvolaní) vyplýva, že starostlivosť o maloleté deti je po nariadení neodkladného opatrenia realizovaná na základe dohody rodičov. V prípade, ak dôjde k zmene pomerov a takáto dohoda nebude možná, nariadené neodkladného opatrenie umožňuje realizáciu styku i na základe súdneho rozhodnutia upravujúceho styk rodiča s maloletými deťmi (ak takéto rozhodnutie bude vydané).

50. V tejto časti bolo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vecne správne, odvolací súd však musel pristúpiť k zmene rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP z dôvodu absencie časti výroku v zmysle § 336 ods. 1 CSP. Nesprávny bol totiž záver súdu prvej inštancie o tom, že situáciu medzi stranami nie je možné vyriešiť žalobou vo veci samej, ale iba úpravou rodinných a osobných pomerov (bod 16. odôvodnenia napadnutého uznesenia). Vzhľadom na skutočnosť, že bolo vyhovené návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej (za konanie vo veci samej nebolo možné považovať trestné konanie) a tiež vzhľadom na charakter obmedzenia práv žalovaného, bolo namieste zaoberať sa otázkou potreby uloženia (žalobnej) povinnosti podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Z obsahu návrhu žalobkyne vyplývalo, že požadované neodkladné opatrenie má povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou, preto odvolací súd žalobkyni uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia odvolacieho súdu na súd prvej inštancie žalobu vo veci samej proti žalovanému. V prípade neodkladného opatrenia nariadeného v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP do úvahy pripadá podanie žaloby vo veci samej o ochranu osobnosti podľa § 11 a 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nakoľko súd nariadil neodkladné opatrenie pred začatím konania a žalobkyni uložil povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP, neprichádzalo do úvahy poučenie strany podľa § 337 ods. 1 a 2 CSP o následnej žalobe protistrany. Ak žaloba v stanovenej lehote nebude žalobkyňou podaná, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší podľa § 336 ods. 3 CSP. Tým zároveň dôjde k proporcionálnemu obmedzeniu doby trvania neodkladného opatrenia, kedy žalobkyňa v záujme preukázania opodstatnenosti svojho návrhu bude musieť vynaložiť žalobnú iniciatívu. Počas trvania účinkov neodkladného opatrenia sa tiež môže protistrana domáhať jeho zrušenia pre odpadnutie dôvodov, ktoré pôvodne viedli k jeho nariadeniu (§ 334 CSP).

51. V nadväznosti na vyššie uvedené sa odvolací súd nestotožnil s názorom žalobkyne i súdu prvej inštancie o možnosti obmedziť dobu trvania nariadeného neodkladného opatrenia časovo (9 mesiacov) ako i naviazaním na prebiehajúce trestné konanie vedené „OR PZ, odbor kriminálna polícia pod ČVS: ORP-1649/1-VYS-TT-20“ (odhliadnuc od toho, že súd prvej inštancie vo výroku napadnutého uznesenia opomenul uviesť sídlo OR PZ). Je na samotnom súde, aby z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotil, či má požadované neodkladné opatrenie povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť prípadne riadne uplatnený žalobou, alebo nie, pričom hmotnoprávnym nárokom sa má na mysli civilnoprávne konanie a nie trestnoprávne. Vzhľadom na potrebu výslovnej úpravy časového limitovania doby trvania neodkladného opatrenia vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, s poukazom na princíp proporcionality a vyváženú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov konania, bol daný dôvod na vymedzenie doby trvania neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej (o ochranu osobnosti).

52. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s § 388 CSP zmenil v znení uvedenom vo výroku II. uznesenia odvolacieho súdu.

53. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, pričom ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie (§ 396 ods. 1 CSP). Žalobkyňa podala na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ aj písm. h/ CSP. Jej návrhu bolo v oboch bodoch na súde prvej inštancie vyhovené, no ešte pred právoplatnosťou uznesenia žiadala zrušiť (vykonať) neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ CSP. Fakticky tak zabránila odvolaciemu prieskumu

napadnutého uznesenia v tejto časti, pričom v časti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP bola v odvolacom konaní úspešná (zmena sa týkala formálnych nedostatkov prvoinštančného rozhodnutia). Obe strany sporu tak v konaní zaznamenali rovnaký úspech, resp. neúspech. Súd preto o trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a odvolacieho konania.

54. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).